

Sygnatura akt I C 115/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2016r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Lidia Orzechowska-Korpikiewicz

Protokolant: Dorota Osojca

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lipca 2016r. w K.

sprawy z powództwa EVEREST FINANSE Sp. z o.o Spółka Komandytowa w P.

przeciwko B. N.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn.akt IC115//16

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa wniosła o zasądzenie od pozwanej B. N. kwoty 772,87 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania twierdziła, że 15.05.2013r. zawarła z pozwaną umowę pożyczki. Jej przedmiotem było udzielenie pożyczki oraz świadczenie usługi obsługi pożyczki w domu pozwanej. Kwota pożyczki wynosiła 2.102,90 zł, oprocentowanie 186,29 zł, koszt obsługi pożyczki w domu 1.242,65 zł. Łącznie zobowiązanie do zapłaty wynosiło 3.531,84 zł. Pozwana zobowiązana była spłacać pożyczkę w 52 tygodniowych ratach, w wysokości 67,92 zł. Z powodu opóźnień w spłatach powód naliczył pozwanej odsetki maksymalne za opóźnienie wysokości 233,66 zł. Do dnia wniesienia pozwu pozwana spłaciła kwotę 2.992,63 zł. Z uwagi na brak spłaty zadłużenia 04.05.2015 r. umowa została wypowiedziana.

Pozwana B. N. 26.04.2016 r. na rozprawie sprzeciwiła się zasądzeniu dochodzonej pozvem kwoty i podniosła, że zaprzestała spłacać pożyczkę, ponieważ osoba, która obsługiwała spłatę przestała przychodzić do niej po pieniądze. Później przyjechała jeden raz inna osoba i więcej nikt nie przyjeżdżał.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15.05.2013r. pozwana B. N. zawarła z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką (...) umowę pożyczki. Zgodnie treścią umowy przedmiotem pożyczki była kwota 2.102,90 zł, z tym że pozwanej wypłacona została suma 1.800,00 zł w dwóch transzach: 1.700,00 zł i 100,00 zł. Ustalona kwota pożyczki uwzględniała: 198,00 zł z tytułu ubezpieczenia, 99,90 zł z tytułu opłaty przygotowawczej, 5,00 zł z tytułu opłaty za uruchomienie II transzy. Roczna stopa oprocentowania określona została na 17% i wynosiła 186,29 zł. Umowa ustalała opłatę za obsługę pożyczki w domu na kwotę 1.242,65 zł. Czas trwania umowy wynosił 52 tygodnie. Pozwana miała spłacać pożyczkę w cotygodniowych ratach w wysokości 67,92 zł każda. Całkowity koszt pożyczki określono na 489,19 zł, a rzeczywistą stopę oprocentowania na 63,96% zł. Łączne zobowiązanie do zapłaty wynosiło 3.531,84 zł.

W przypadku niespłacenia w terminie pożyczki umowa przewidywała możliwość naliczania odsetek w maksymalnej wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. W przypadku opóźnienia w spłacie kwoty równej dwóm pełnym ratom pożyczki i nieuregulowania zadłużenia mimo wezwania w terminie 7 dni, pożyczkodawca mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia.

Pismem z 04.05.2015r. w związku z niewykonaniem przez pozwaną postanowień umowy została ona wypowiedziana.

Dowód: umowa pożyczki k.4-5, wypowiedzenie umowy k.6.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie mamy do czynienia ze stosunkiem prawnym nawiązanym między przedsiębiorcą a konsumentem. Ochrona konsumentów jako słabszej strony stosunków zobowiązaniowych znalazła swoje odzwierciedlenie nie tylko w przepisach ustawowych, ale i w art. 76 Konstytucji RP, zgodnie z którym władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa.

Zawierając przedmiotową umowę pożyczki z pozwaną posłużono się wzorcem umowy wykorzystywanym przez powoda przy zawieraniu umów pożyczki.

Zgodnie z art. 385 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, jeżeli zostały sformułowane jednoznacznie. Nieuzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. Wynagrodzeniem za korzystanie przez pożyczkobiorcę z pożyczki są zasadniczo odsetki, których górny pułap w celu zapobieżenia lichwie, został wyznaczony przepisem art. 359 § 21 k.c. jako czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. Wysokość pozostałych opłat, w tym także za obsługę pożyczki w domu, powinna być ekwiwalentem tego rodzaju usługi i co do zasady odpowiadać rzeczywistym kosztom poniesionym z tego tytułu. Tymczasem powód wysokość tych kosztów uzależnia od wysokości pożyczki, co sądowi wiadomo także z urzędu, w związku z rozpoznawaniem wielu spraw z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej. Stosownie do art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy z 16.02.2005r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007r., nr 50 poz. 331 ze zm.) za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uznaje się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności czyni nieuczciwej konkurencji, do których należy, zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jedn. Dz. U. z 2007r., Nr 171, poz. 1206) działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Jak wynika z raportu z czerwca 2013r. Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dotyczącego opłat stosowanych przez instytucje parabankowe, stosowanie przez badanych przedsiębiorców tego rodzaju praktyk, w tym powoda (...), przejawiało się przede wszystkim w ustalaniu opłat min. za obsługę pożyczki w domu, których wysokość nie odpowiadała rzeczywistej wartości usługi z tego tytułu (zob. s. 76-79 wymienionego raportu).

Niezależnie od tego, zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 10 ustawy z 12.05.2011r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. nr 126, poz. 715 ze zm.) konsument powinien być poinformowany o kosztach jakie ma ponieść w związku z zawartą umową. Tymczasem powód nie ujął kosztów obsługi pożyczki w domu w całkowitym koszcie pożyczki, na co także zwrócił uwagę we wspomnianym raporcie z czerwca 2013r. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (s. 22), mimo, iż jest to największy wydatek związany z udzieloną pożyczką, stanowiący prawie 70% kwoty wypłaconej pozwanej z tytułu umowy. Przy tym nie wiadomo ile wizyt rzeczywiście miało miejsce. Pozwana twierdzi, że zaprzestała spłacać pożyczkę, ponieważ osoba, która przychodziła po pieniądze, przestała przychodzić. Faktowi temu zaprzecza strona powodowa, jednak w świetle powyższych rozważań, nie ma to większego znaczenia.

W tych okolicznościach sąd uznał, iż uwzględnienie roszczenia, którego podstawą są w znacznej części nieuzasadnione koszty obsługi pożyczki w domu, byłoby także sprzeczne "z zasadami współżycia społecznego" W ocenie Sądu, koszty obsługi pożyczki w domu uzasadnione są jedynie w wysokości 5,00 zł za jedną planowaną wizytę, czyli w wysokości 260,00 zł (5,00 zł x 52 tygodnie) za cały okres umowy. W skali miesiąca daje to kwotę 20-25 zł. według umowy pożyczki koszt jednej wizyty wynosi w zaokrągleniu 24 zł. co w skali miesiąca daje kwotę 95-120 zł. Mając na uwadze iż pozwana, jak wynika z twierdzeń pozwu, zapłaciła z tytułu umowy pożyczki sumę 2.992,63 zł, powództwo podlegało oddaleniu w całości, bowiem różnica pomiędzy ustaloną w umowie kwotą za obsługę w domu (1.242,65 zł) a kwotą wyliczoną przez Sąd (260,00 zł) wynosi 982,65 zł i przewyższa kwotę dochodzoną pozwem o 209,78 zł. Zdaniem Sądu pozwana w całości zwróciła pożyczkę wraz z należnymi odsetkami i zasadnymi kosztami obsługi pożyczki w domu wskazanymi wyżej.

Z przytoczonych względów powództwo podlegało oddaleniu o czym orzeczono w sentencji wyroku.